

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513210579
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3513210579.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Okresného stavebného bytového družstva Senica, so sídlom Senica, Štefánikova 718, IČO: 00 223 093, zastúpeného JUDr. Miroslavom Mečířom, advokátom, so sídlom Senica, Štefánikova 718 proti žalovaným 1/ Ing. M. V., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občan L. republiky a 2/ Y. H. V., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občanke L. republiky, obaja bytom Y., M. R. U. XXX/XX, o zaplatenie 611,37 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12C/48/2014-119 zo dňa 23. mája 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. p o t
v r d z u j e .

Žalovaní 1/ a 2/ m a j ú proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. V predmetnom spore sa žalobca domáhal od žalovaných 1/ a 2/ zaplatenia sumy 611,37 eur, úroku z omeškania vo výške 23,14 eur, zmluvnej pokuty vo výške 129,40 eur titulom nedoplatku úhrad za plnenia poskytované s užívaním bytu a služieb s tým spojených. V poradí prvý rozsudkom, č.k. 12C/48/2014-65 zo dňa 13.10.2015, súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 611,37 eur zastavil a žalovaných 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 23,14 eur a zmluvnú pokutu vo výške 129,40 eur. Tunajší odvolací súd na odvolanie žalovaných uznesením č.k. 5Co/433/2016-91 zo dňa 06.06.2017 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania a zmluvnú pokutu, ako aj náhradu trov konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V poradí druhým, v tomto odvolacom konaní preskúmaným, rozsudkom súdu prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úrok z omeškania vo výške 22,83 eur, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, vo výroku II. žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 129,40 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 0,31 eur zamietol, vo výroku III. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi náhradu účelne vynaložených trov provinštančného konania v rozsahu 66,04 %, ktoré sú povinní zaplatiť k rukám právneho zástupcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a vo výroku IV. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ spoločne a nerozdielne náhradu účelne vynaložených trov druhoinštančného konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaným do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca so žalovanými, ako vlastníkmi bytu, uzavrel dňa 16.12.2007 zmluvu o výkone správy, v zmysle ktorej sa

žalobca zaviazal poskytovať žalovaným komplexné zabezpečenie výkonu správy domu a žalovaní sa zaviazali platiť mesačne poplatky za správu spoločne s preddavkami do fondu prevádzky, údržby a opráv a za plnenia spojené s užívaním bytu. Z predpisu vyplynulo, že mesačná záloha do fondu prevádzky, údržby a opráv za správu bytov a záloha na úhrady za poskytované plnenia bola od 01.01.2013 vo výške 203,79 eur. Podľa sumárnej analýzy platieb za obdobie od 01.01.2013 do 30.06.2013 mesačné predpisy vo výške 203,79 eur žalovaní neuhradili riadne a včas, čím vznikol nedoplatok vo výške 1.222,74 eur. Úrok z omeškania vo výške 23,14 eur - bol vyčíslený ku dňu 31.01.2013 vo výške 1,51 eur, ku dňu 28.02.2013 vo výške 1,99 eur, ku dňu 31.03.2013 vo výške 2,70 eur, ku dňu 30.04.2013 vo výške 3,98 eur, ku dňu 31.05.2013 vo výške 4,82 eur a ku dňu 30.06.2013 vo výške 5,71+2,43 eur. Zmluvná pokuta vo výške 129,40 eur - bola vyčíslená ku dňu 31.01.2013 vo výške 6,32 eur, ku dňu 28.02.2013 vo výške 11,41 eur, ku dňu 31.03.2013 vo výške 18,95 eur, ku dňu 30.04.2013 vo výške 24,45 eur, ku dňu 31.05.2013 vo výške 31,59 eur a ku dňu 30.06.2013 vo výške 36,68 eur. Podľa článku V. bod 9. zmluvy o výkone správy, správca je povinný sledovať úhrady za plnenia a úhrady preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv od vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a vymáhať vzniknuté nedoplatky. Podľa článku VI. bod 3. zmluvy o výkone správy, vyúčtovaním zistený nedoplatok je vlastníkom bytu a nebytového priestoru povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Podľa článku VII. bod 2. zmluvy o výkone správy, vlastníci bytov a nebytových priestorov sú povinní: v súlade so zmluvou o výkone správy poukazovať na účet vlastníkov domu a) mesačne vopred preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv najneskôr do 25. dňa príslušného mesiaca v roku, b) mesačne vopred najneskôr do 25. dňa príslušného mesiaca v roku, uhrádzať úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a poplatok za výkon správy. Podľa článku VII bod. 3. zmluvy o výkone správy, za porušenie povinností a omeškania s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka a úrok z omeškania v zmysle §-u 517 Občianskeho zákonníka (nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Zmluvná pokuta a úrok z omeškania sa počíta ako rozdiel medzi dňom pripísania platby na účet a termínom určeným v tejto zmluve (bod 2 tohto článku). Rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 7C/798/2014-42 zo dňa 03.02.2015 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/321/321/2015-67 zo dňa 18.11.2015 bola zmluvná podmienka, obsiahnutá v Zmluve o výkone správy zo dňa 14.12.2007 v článku VII. ods. 3 znejúca: "Za porušenie povinností a omeškania s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka" pre neprijateľnosť vyhlásená za neplatnú. Z odôvodnenia predmetných rozhodnutí vyplýva, že zmluva o výkone správy má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu, bol teda žalobca povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 8a zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o výkone správy, § 53 ods. 1, 4, § 53a ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 559 ods. 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 10c a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobca si voči žalovaným 1/ a 2/ uplatňuje zmluvnú pokutu vo výške 129,40 Eur, napriek tomu, že znenie článku VII bod. 3. zmluvy o výkone správy zo dňa 16.12.2007 obsahuje zmluvnú podmienku, týkajúcu sa zmluvnej pokuty, ktorá bola, ako je súdu známe z úradnej činnosti, v obdobnom znení rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 7C/798/2014-42 zo dňa 03.02.2015 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/321/321/2015-67 zo dňa 18.11.2015 právoplatne vyhlásená za neprijateľnú. Prvoinštančný súd viazaný v súlade s § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ právnym názorom nadriadeného súdu, ktorý posúdil vzájomný vzťah medzi stranami založený na základe zmluvy o výkone správy ako vzťah spotrebiteľský, a preto vyslovenie klauzuly o neprijateľnosti zmluvnej pokuty je postačujúce v jednom právoplatnom súdnom rozhodnutí a dôsledok v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka je ten, že dodávateľ, v predmetnom súdnom konaní žalobca, nesmie túto neprijateľnú zmluvnú podmienku používať a ani podmienku s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, teda nesmie ani uplatňovať na súde nároky z takejto neprijateľnej podmienky, a preto súd žalobný návrh spočívajúci v zaplatení zmluvnej pokuty vo výške 129,40 eur zamietol. Ďalej súd uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ sa dostali s plnením dlžnej sumy (mesačná záloha do fondu prevádzky, údržby a opráv za správu bytov a záloha na úhrady za poskytované plnenia vo výške 203,79 eur) do omeškania, a preto žalobcovi tak vznikol nárok na zákonný úrok z omeškania z nezaplatených mesačných záloh za uplatneného obdobia od 01.01.2013 do 30.06.2013, pričom základná úroková sadzba ECB platná ku dňu splatnosti bola od

11.7.2012 do 31.01.2013 vo výške 0,75 %, t.j. 8,75 %, od 01.02.2013 do 07.05.2013 vo výške 0,75 %, t.j. 5,75 % a od 08.05.2013 do 12.11.2013 vo výške 0,5 %, t.j. 5,5 %. Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplataenie úrokov z omeškania za uplatnené obdobie zo sumy 203,79 eur od 01.01.2013 do 31.01.2013 vo výške 1,51 eur, zo sumy 407,58 eur od 01.02.2013 do 28.02.2013 vo výške 1,79 eur, zo sumy 611,37 eur od 01.03. do 31.03.2013 vo výške 2,98 eur, zo sumy 815,16 eur od 01.04.2013 do 30.04.2013 vo výške 3,85 eur, zo sumy od 01.05.2013 do 31.05.2013 vo výške 4,75 eur a zo sumy 1.222,72 eur od 01.06.2013 do 30.06.2013 vo výške 5,52 eur a súčasne mu vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 2,43 eur zo sumy 520,21 eur (nedoplatok za rok 2012) od 03.06.2013 do 30.06.2013, t.j. v celkovej výške 22,83 eur. Vo zvyšnej časti bol uplatnený nárok na zaplataenie úrokov z omeškania zamietnutý. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1, 2 a § 396 ods. 1 CSP. Podľa súdu bol žalobca v prvoinštančnom konaní úspešný v časti uplatnenej istiny 611,37 eur, pretože k zastaveniu konania o zaplataenie uvedenej sumy došlo v dôsledku správania žalovaných 1/ a 2/, ktorí procesne zaviniili zastavenie konania v tejto časti a tiež bol úspešný v časti priznaného úroku z omeškania vo výške 22,83 eur. Žalovaní boli úspešní v zamietajúcej časti zmluvnej pokuty vo výške 129,40 eur a v časti úroku z omeškania vo výške 0,31 eur. V danom prípade mal žalobca úspech vo veci v rozsahu 83,10 %, (úspech žalobcu bol vo výške 83,02 % vypočítaný 634,20 eur / 763,91 eur x 100 - úspech žalovaných vo výške 16,98 %) a preto súd žalobcovi priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 66,04 %. Žalovaným 1/ a 2/ súd priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom druhej inštancie, pretože títo boli úspešní v celom rozsahu podaného odvolania.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a to do výroku II. o zamietnutí jeho žaloby v časti o zaplataenie zmluvnej pokuty a v časti o zaplataenie úrokov z omeškania 0,31 eur ako aj do výroku III. o náhrade jeho trov konania. Uviedol, že správu domu súp.č. 638 Myjava vykonáva na základe zmluvy o výkone správy, ktorá je uzatvorená medzi ním ako správcom a vlastníkmi bytov v dome. Jedná sa o osobitný vzťah, ktorý je v súlade so zákonom č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Táto zmluva neupravuje len vzťahy medzi správcom a vlastníkmi ale aj medzi jednotlivými vlastníkmi navzájom. Jej obsah môžu vlastníci bytov podstatne ovplyvniť. Nejde o žiadnu typovú zmluvu. Vlastníci ju nemusia podpísať a ani k jej uzatvoreniu pristúpiť. Nejde o zmluvu spotrebiteľskú a preto ani nemôže obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okrem toho Občiansky zákonník v § 545a umožňuje súdu neprimerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť, ale neumožňuje mu ju vyhlásiť za neplatnú. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. zmenil tak, že mu prizná aj zvyšok žalobou uplatnených práv a prizná mu náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní 1/ a 2/. Vyjadrili názor, že zmluva o výkone správy je zmluvou spotrebiteľskou, kde žalobca-správca vystupuje v pozícii dodávateľa a oni v pozícii spotrebiteľov. Uvedený záver potvrdzujú aj rozhodnutia súdov - Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 4Co/125/2009 ako aj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-488/11 Asbeek Brusse a de Man Garabito. Navrhli preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

4. Žalobca k tomuto vyjadreniu žalovaných uviedol, že s ich názorom sa nestotožňuje, pretože zmluva o výkone správy je osobitným typom zmluvy uzatváranej a upravenej v zákone o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

5. Žalovaní 1/ a 2/ na to uviedli, že trvajú na svojom názore, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú a to s ohľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Žalobca v podanom odvolaní namieta záver súdu prvej inštancie, že zmluva o výkone správy, ktorú má uzatvorenú so žalovanými ako vlastníkmi bytu je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú súd môže podrobiť kontrole prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok. Dôvodí, že tu ide o osobitný typ zmluvy, ktorý je upravený zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov /zákon č. 182/1993 Z.z./ a okrem toho takáto zmluva neobsahuje len úpravu vzťahov medzi správcom a vlastníkmi bytov ale aj medzi vlastníkmi bytov navzájom.

8. Odvolací súd k tomu uvádza, že uvedený názor žalobcu je mylný. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí

obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môže mať zmluva kúpna, zmluva o dielo, poisťná zmluva, zmluva o obstaraní zájazdu, lízingová zmluva, (zmluva o úvere), zmluva o dodávke plynu elektriny, o pripojení a ďalšie. Charakter spotrebiteľskej zmluvy môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka ako aj ďalších osobitných predpisov, napríklad aj podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Nie je podstatné, či je konkrétna zmluva upravená ako osobitný zmluvný typ v Občianskom zákonníku, či v inom všeobecne záväznom právnom predpise. Podstatné a rozhodujúce je kto konkrétnu zmluvu uzatvára. V zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je totiž spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spotrebiteľská zmluva sa teda uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej, pričom dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom bude vždy osoba (fyzická či právnická), ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom nie je rozhodujúce, či spotrebiteľ mal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy.

9. V danom prípade je nepochybné, že zmluvu o výkone správy zo dňa 16.12.2007 uzatvorili na jednej strane žalobca, ktorý podľa zápisu svojej osoby v obchodnom registri podniká v predmete činnosti „správa a údržba bytového a nebytového fondu v rozsahu voľných živností“ a na druhej strane /okrem ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov/ žalovaní 1/ a 2/ ako vlastníci bytu v bytovom dome, o ktorých nebolo v spore preukázané, že by pri uzatváraní zmluvy alebo pri jej plnení konali v rámci predmetu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o výkone správy bytov bola uzavretá podnikateľským subjektom na strane jednej (žalobca ako správca) a fyzickými osobami, ktoré nekonali v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti (žalovaní 1/ a 2/ ako vlastníci bytu v bytovom dome). Podľa odvolacieho súdu je potom nepochybné, že takáto zmluva o výkone správy je skutočne spotrebiteľskou zmluvou a možno ju tak podrobiť súdnej kontrole na prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nie je podstatné, že takáto zmluva je upravená ako osobitný zmluvný typ v zákone o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a nezáleží ani na tom, že okrem úpravy práv a povinností medzi správcom a vlastníkmi bytov a nebytových priestorov obsahuje aj úpravu práv a povinností medzi vlastníkmi bytov a nebytových priestorov navzájom. Posúdenie tejto zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej sa samozrejme na tú jej časť, ktorá upravuje vzájomné vzťahy medzi vlastníkmi bytov a nebytových priestorov navzájom nevzťahuje, keď v tejto časti nemožno postavenie niektorého z vlastníkov voči ostatným hodnotiť ako postavenie dodávateľa /osoby konajúcej v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti/ voči spotrebiteľom. Zmluvná úprava práv a povinností medzi správcom a vlastníkmi a medzi vlastníkmi navzájom nie je tak previazaná, že by tieto dve zložky zmluvy nebolo možné od seba oddeliť a posúdiť vzťah medzi správcom a vlastníkmi ako vzťah spotrebiteľský a vzťah medzi vlastníkmi navzájom ako „nespotrebiteľský“.

10. Na podporu uvedených záverov odvolací súd poukazuje príkladmo na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2SŽo/7/2012 zo dňa 23.10.2012, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 13S/27/2016 zo dňa 26.04.2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/425/2017 zo dňa 23.01.2018, z ktorých všetkých rozhodnutí vyplýva, že zmluvu o výkone správy možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Nakoniec aj podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-488/11 Asbeek Brusse a de Man Garabito zo dňa 30.05.2013, ktoré uviedli vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žalovaní 1/ a 2/, ktoré rozhodnutie sa týka prejudiciálnej otázky výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nie je podstatné o aký typ zmluvy sa jedná a jednotné právne pravidlá v záležitostiach nekalých podmienok by mali platiť na „všetky zmluvy“ uzatvorené medzi predajcami alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi a tieto zmluvy sú definované odkazom na určitú vlastnosť zmluvných strán, podľa toho či konajú alebo nekonajú s cieľom vzťahujúcim sa k ich obchodu, podnikaniu alebo povolaniu /v tomto konkrétnom prípade súd usúdil, že smernica sa vzťahuje aj na zmluvu o prenájme bytového priestoru uzatvorenú medzi prenajímateľom konajúcim v rámci podnikateľskej činnosti a nájomníkom konajúcim s cieľom nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu/.

11. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej bolo vecne správne, bolo vecne správne i z neho vychádzajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania žalobcu /výrok III./ založené podľa § 255 ods. 1 CSP na pomere úspechu strán v spore. Tu odvolací súd považuje za potrebné upozorniť súd prvej inštancie na skutočnosť, že ak aj v spore už prebehlo odvolacie konanie, pri

rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa nerozhoduje osobitne o náhrade trov prvoinštančného konania a osobitne o trov odvolacieho konania ale len o náhrade trov konania ako celku. Pri tomto rozhodovaní potom konajúci súd vychádza z procesného úspechu strán v spore ako takom, teda posudzuje úspech v merite veci a to bez ohľadu na to, kto bol procesne úspešný v už prebehnutom odvolacom konaní. Takto súd prvej inštancie v danej veci nepostupoval, ale toto jeho pochybenie nemohol odvolací súd napraviť, keď bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu.

12. Odvolací súd na základe týchto záverov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II. a III. ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli procesne plne úspešní žalovaní 1/ a 2/ a týmto preto odvolací súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).